

DROBNÁ PARALELA (CHINASKI)

- 1) Ta stará dobrá hra je okoukaná. Nediv se brácho, kdekdo ji zná.
Přestaň se ptát, bylo nebylo líp. Včera je včera, bohužel bohudík.

R: Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo
Nic není jako dřív, to se nám to mívávalo.
Nic není jako dřív, ačkoliv máš všechno, co si vždycky chtěla.
Nic není jako dřív, ačkoli drobná paralela by tu byla.

- 2) Snad nevěříš na tajný znamení.
Všechno to harampádí – balábile – mámení.
Vážení platíci, jak všeobecně ví se,
včera i dneska, stále ta samá píseň.

R: Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo . . .
Promlouvám k vám ústy múzy, vzývám tón a lehkou chůzi,
vzývám zítřek nenadálý, odplouvám a mizím...

R: Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo.
Nic není jako dřív, jó to se nám to dlouze kouřovalo.
Bohužel bohudík je s námi, ta nenahmatatelná intimita těla.
Nic není jako dřív, jen fámy, bla – bla – bla – bla – etc...
Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo,
bohužel bohudík, co myslíš ségra, je to hodně nebo málo?

LDT CHŘIBSKÁ
12. - 25. 7. 2025

OBSAH

Albatros	15	Na kameni kámen	4
Amerika	20	Nad stádem koní	19
Anděl	14	Není nutno	40
AUAUAUAUA	14	Niagara	21
Batalion	43	Obchodník s deštěm	33
Báječná ženská	18	Okoř	41
Bedna od whisky	8	Oranžový expres	9
Bláznova ukolébavka	31	Osmý den	6
Blues Folsomské věznice	36	Panenka	39
Buráky	10	Podvod	40
Cesta	23	Poslední kovboj	17
Červená řeka	21	Pověste ho vejš	27
Červená se line záře	29	Proklínám	3
Dělání	13	Protestsong	25
Divnej smích	35	První signální	12
Drobná paralela	48	Ptáčata	16
Dvě báby	28	Rosa na kolejích	46
Ho ho Watanay	11	Růže z papíru	23
Hoja hoj	37	Sedm námořníků	7
Holubí dům	25	Síla starejch vín	43
Hrášek	3	Skládanka	16
Hudsonský šífy	22	Slavíci z Madridu	13
Hvězdář	26	Stánky	36
Kdyby tady byla	9	Šaman	10
Když nemůže, tak přidej ..	34	Šípková Růženka	39
Když si tě dívka představím	45	Tisíc mil	33
Kometa	24	Tři kříže	38
Kytka	4	Tulácký ráno	37
Láska je jako večernice	15	V blbým věku	42
Malíř	32	Valčíček	7
Míle	6	Večerníček	44
Montgomery	5	Všechno nejlepší	29
		Za chvíli už budu v dáli	45
		Zátoka	12
		Zlatokopecká (Severní vítr)	30
		Žízeň	47

ŽÍZEŇ (SPIRITUAL KVINTET)

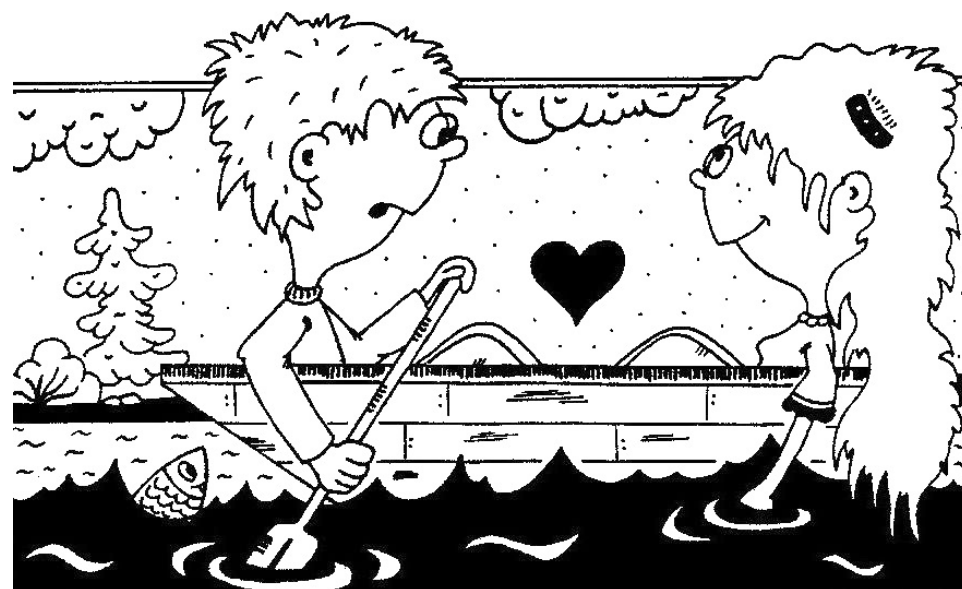
C **Fmaj7 Ami G C**
 1) Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
Fmaj7 C
 já toužím celou duší dát živou vodu všem,
Fmaj7 Ami G C
 už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,
Fmaj7 C
 však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.
G C C7 F C
R: Já mám žízeň, věčnou žízeň, stačí říct, kde najdu vláhu
G C C7
 a zchladím žáhu pálivou, ó já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C F C F C
 stačí říct, kde najdu vláhu, a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká
 jeden čin znamená,
 však musíš zadní vrátka
 nechat zavřená,
 mně čistá voda schází,
 mně chybí její třept,
 vždyť z moře lží a frázi
 se voda nedá pít.

R.: Já mám žízeň,

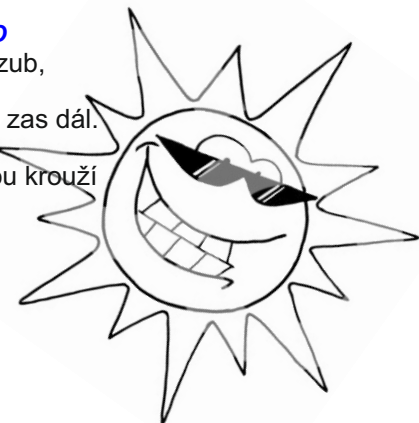
3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
 tak pod očními víčky
 já ukrývám svůj vzdor,
 ten pramen vody živé
 má v sobě každý z nás
 a vytryskne jak gejzír,
 až přijde jeho čas.

R.: Já mám žízeň,

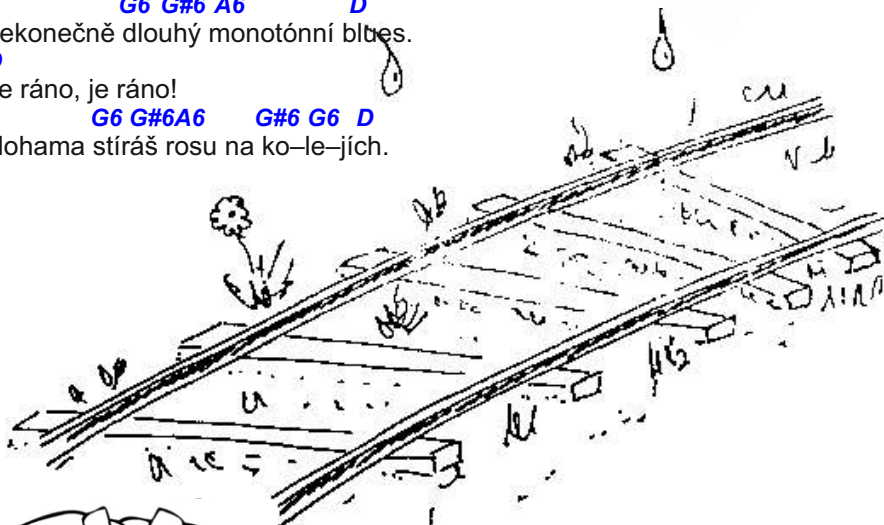

ROSA NA KOLEJÍCH (Wabi DANĚK)

- D** **G6** **G#6** **A6** **D**
 1) Tak jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
D **G6** **G#6** **A6** **D**
 tak se vracím k svému nádraží abych šel zas dál.
D **G6** **A6** **Hmi** **Ddim**
 Předě mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží
G6 **G#6** **A6** **D**
 podivnej pták, pták nebo mrak.

- G6** **A6** **D**
R: Tak do toho šlápní ať vidíš kousek světa,
G6 **A6** **D**
 vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
G6 **A6** **D**
 telegrafní dráty hrajou ti už léta
G6 **G#6** **A6** **D**
 nekonečně dlouhý monotónní blues.
D
 Je ráno, je ráno!
G6 **G#6A6** **G#6** **G6** **D**
 Nohama stíráš rosu na ko-le-jích.

- 2) Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,
 co si radši počkaj, až se stmí, a pak šlapou dál.
 Po kolejích táhnou bosí a na šlapátku nosí
 celej svůj dům, deku a rum.

- R:** Tak do toho šlápní ať vidíš kousek světa,
 vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
 telegrafní dráty hrajou ti už léta
 nekonečně dlouhý monotónní blues.
 Je ráno, je ráno!
 Nohama stíráš rosu na ko-le-jích.

PROKLÍNÁM (Janek LEDECKÝ)

- Am** **F** **Dm** **C** **G**
 1) Prázdněj byt je jako past, kde růže uvadnou,
Am **F** **Dm** **G**
 potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou,
C **Am** **Dm** **C** **G**
 píšeš, že odcházíš, když den se s nocí střídá,
Am **F** **Dm** **G** **Gsus4** **G**
 vodu z vína udělá, kdo dobře nehlídá.

- C** **G** **Am** **F** **C**
R: Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
G **Am** **F**
 tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,
C **G** **Am** **F** **C**
 sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,
G **Am** **F** **C**
 na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

2. Tvoje oči jsou jak stín
 a tvář den, když se stmívá,
 stromy rostou čím dál výš
 a pak je čeká pád,
 sám s hlavou skloněnou,
 všechny lásky budou zdání,
 potisící čtu tvůj dopis
 na rozloučenou.

- R:** Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám,
 tvoje oči ledový, v srdci jen sníh,
 sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,
 na ústa mříž, oči oslepnou, zůstaneš sám,

- C** **G** **Am** **F** **C**
 sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš,
G **Am** **F** **C**
 na ústa mříž, oči oslepnou, ať do smrti seš sám.

HRÁŠEK (Jan Nedvěd)

- C**
 Jak v mořích slunce s tmou
 se ztrácí a pokřik racků šel už spát,
Fmaj **C**
 tak utekla nám láska – jó to se stává,
D **G**
 a najednou tě holka nemám rád.
C
 Mám dost už těch tvech věčnejch
 nářků a prožárlenejch hloupejch scén,
Fmaj **C**
 tak někdy zase brnkni – jó to se stává,
G **C**
 prostě táhne mě to z kruhu ven.

- C**
R: Já půjdu až tam,
 na místa, kde už to znám
Fmaj **G** **C**
 pár stromů, ohniště a tunel a trať,
 a kašlu na celej svět, v něm,
 v tobě zas jsem se splet
Fmaj **G** **C**
 a po stý řeknu sobě hloupneš, tak plav.
 2) Jak nabobtnalý klíčky z hrášků
 byly cíle tvý a já chtěl víc,
 já předělat chtěl svět – jó to se stává,
 kolik bylo nás a stále nic.
 Tak pozdravuj ty svoje šminky, lásko
 a do zrcadla zkoušej řvát,
 holt utekla nám láska – jó to se stává,
 a najednou tě holka nemám rád.
2xR: Já půjdu až tam, na místa, kde

NA KAMENI KÁMEN (Jan Nedvěd)

- C** **Fmaj7** **C**
1) Jako suchej, starej strom, jako všeničící hrom, jak v poli tráva,
C **Fmaj7** **Ami** **G** **C**
připadá mi ten náš svět, plnej řečí a čím víc, tím líp se mám.

Fmaj7 **Ami** **G** **C**
R: Budem o něco se rvát, až tu nezůstane stát na kameni kámen
Fmaj7 **Ami** **G** **C**
A jestli není žádný Bůh, tak nás vezme země, vzduch, no a potom amen.

KYTKA (NEDVĚDI)

- G** **D**
1) Otvírám lásku na stránce rád,
A **D**
přišel jsem, milá má, něco ti dát.
G **D**
Zeptat se, co děláš a jakej byl den,
A **D**
pohládít tvář, tu kytku si vem.

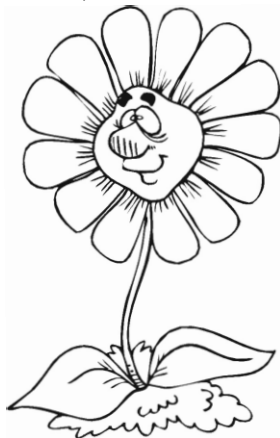
G **D**
R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
A **D**
jestli má touha tě neporání.
G **D**
Ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej,
A **D**
s tebou je celej svět jak vyměněnej.

- 2) A to všechno proto jen, že pár pánů
chce mít den bohatší králů,
Přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R: Budem o něco se rvát, ...

- 3) Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
tak jsem si zvyk na všechno kolem nás.

R: Budem o něco se rvát, ...

- 2) Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty ležej na kolenou.
Oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

3xR:

- 3) Otvírám lásku na stránce rád,
přišel jsem, milá má, něco ti dát.
Zeptat se, co děláš a jakej byl den,
pohládít tvář, tu kytku si vem.

R:
- 4 -

ZA CHVÍLI UŽ BUDU V DÁLÍ

- G**
1) Hučku svou na pozdrav smekám,
Ami
světla vlaků vidím plát,
D
tak na svůj nárazník čekám,
C **G**
už jsem tě měl akorát.

- 2) Zejtra ráno, až se vzbudíš,
zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul
půlnočním expresem.

G
R: [: Za chvíli už budu v dáli,
Ami
za chvíli mi bude fajn,
D
o tvý lásce, která pálí,
C **G**
nebudu mít ani šajn. :]

- 3) Nejdřív zní vlakověj zvonec,
pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec
naší lásce tutověj.
4) Z kapsy tahám harmoniku,
tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku
a je mi tak akorát.

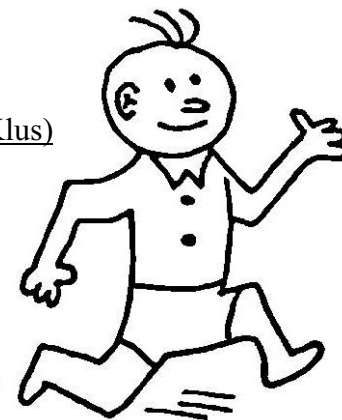
2x R: Za chvíli už budu v dáli,

KDYŽ SI TĚ DÍVKO PŘEDSTAVÍM (T. Klus)

- D** **G** **A**
1. Když si tě, dívko, představím, jak tam spíš,
D **G** **A**
spánkem jak smůla lepkavým, chci být blíž.
Em **Hm**
Neví se kdy, však ví se kam mám se dát,
Em **G** **A**
já tě z té smůly vysekám, mám tě rád.

D **Am** **G** **D**
R.: Není pozdě, není brzy, projdu houštím každý den.
D **Am** **G** **D**
Člověka to neomrzí, když je láskou zasažen.
D **Am** **G** **D**
Není pozdě, není brzy, projdu houštím každý den.
D **Am** **G** **D** **A**
Člověka to neomrzí, když je láskou zasažen... Zasažen

- D** **G** **A** **D** **G** **A**
2. Utkám se znovu s tím trním šípkovým a pak ti všechno vyplním, vypovím.
Em **Hm** **Em** **G** **A**
Až tvoje oči zaplanou v úžasu, vetknu ti růžičku planou do vlasů.
D **A** **G**
//Vetkne jí růžičku planou do vlasů.//

VEČERNÍČEK (Karel ČERNOCH)

A

1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,

D A D A

pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,

E A

zamává čepičkou,

D A D A

z kouzelných hromádek hází lístky pohádek

E A

maličkou ručičkou.

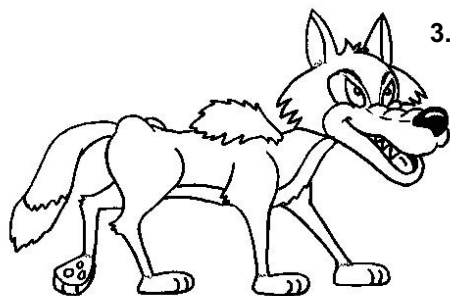
2. Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",

z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,

Manku má copatou,

zahvzdá, zapíská, vždycky najde Cipíska

bradu má vousatou.

3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.

4. Méďa Běďa honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najíždou na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes-Fík.

5. = 1.

MONTGOMERY (K.T.O.)

D G Emi

- 1) Déšť ti holka smácel vlasy,
A7 D A7
Z tvých vlasů zbyl prázdný kruh,
G Emi
Kde jsou zbytky tvojí krásy,
A7 D A7
To ví dneska snad jen Bůh.

D G Emi

Ref.: Z celé Jižní eskadrony,
A7 D A7
nezbyl ani jeden muž,

G Emi

V Montgomery bijou zvony,
A7 D A7
déšť ti smejeva ze rtů růž.

- 2) Na kopečku v prachu cesty,
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
jenže ruka leží dál.

Ref.: Z celé Jižní eskadrony,....

- 3) Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár těžkých chvil
Proužek krve stéká prachem,
vlasy lepí jako jíl.

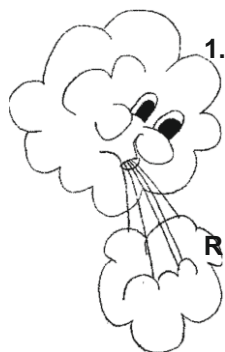
Ref.: Z celé Jižní eskadrony,....

- 4) Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
Lásku měl rád, víc než život,
to ti nikdo nepoví.

Ref.: Z celé Jižní eskadrony,....

MÍLE

1. Míle a míle jsou cest, které znám, jdou trávou i úbočím skal,
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam, a já na všech s vámi stál
proč ale blátem nás kázali vést a špinou třísnil šat?

R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou,
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivých cest?

R: To ví snad jen déšť'

3. Dejte mi stéblo a já budu rád, i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát a zpívat a ptát se vás,
proč jen se úděl tak rád mění v bič a proč že se má člověk bát.

R: To ví snad jen déšť'

OSMÝ DEN (OLYMPIC)

1. Z kraje týdne málo jsem ti vhod, ve středu pak ztrácíš ke mně kód
sedmý den jsem s tebou i když sám, osmý den schází nám

2. V pondělí máš důvod k mlčení, ve středu mě pláčem odměníš
v neděli už nevím že tě mám, osmý den schází nám

R: Tužku nemít, nic mi nepovíš, řekni prosím, aspoň přísloví
osmý den je nutný já to vím, sedm nocí spíš, jen spíš, vždyť víš

3. Někdo to rád horké, jiný ne, mlčky naše láska pomine
pak si řeknem v duchu, každý sám, osmý den scházel nám.

BATALION (SPIRITUAL KVINTET)

R: Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,
víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.

1. Dříve, než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dává,
ostruhami do slabin koně pohání,
tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,
do výstřelů z karabin zvon už vyzvání

*: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,
zítra do Burgund batalion zamíří,
víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,
díky, díky vám, královští verbíři.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hrouť,
na polštáři z kopretin budou věčně spát,
neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermélín padne každý rád.

*: + R:

SÍLA STAREJCH VÍN (Škvor)

1. Podle nepsanejch zákonů hledáme něco,
co nám nejspíš schází
Podle prastarejch pudů,
který nás nutěj furt za něčím jít
Do stejný řeky nikdy nevstoupíš,
klacky sám sobě pod nohy házíš
Cos chtěl, máš, stejně dojdeš k poznání

R: Že věci některý jsou neměnný,
jak síla starejch vín

A někdy je tma kolem nás
To když zrovna nejsme stálí
Najednou blízky jsou si vzdálený
To z vočí kouká nám
Tak na chvíli stůj, vzpomínej
No a přiznej, taky jsme se báli, co bude dál
2. Každý ctí asi jinej zákon a kdo ví,
co nám odvahu dává
Každý má asi jinej kód
a ty sám zřejmě všechno víš líp
Jak když přesadíš starej strom,
taky to nebude velká sláva
Cos chtěl máš, stejně dojdeš k poznání

R: 2X

V BLBÝM VĚKU (Xindl X)

1. Ujel mi vlak i poslední metro, ještě jsem nebyl in a už jsem retro,
než jsem se z pulce vyloup v samce, co má všechno pod palcem,
v den svý šance na poslední jamce zaspal jsem.
2. Ujel mi vlak, tak už to chodí, hlavu nevěším, pojedu lodí, než si to hodit,
spíš se hodím do pohody u vody a počkám si až retro zase přijde do módy.
- *: Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem, byť čas utíká víc, než je milo,
stále věřím, že ze mě ještě něco bude, no jo, ale co když už bylo?
- R: Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím,
každopádně jsem zas v blbým věku a jedu mimo trať a říkám si tak ať,
vždyť všechny mosty vedou beztak po stý přes tu stejnou řeku.

Včera mi bylo málo, dneska je mi moc, jak se to stalo, nevím.
každopádně jsem zas v blbým věku a pluju proti proudu
vstříc poslednímu soudu a jsem radši vám všem pro smích,
než abych byl sobě k breku.

Na - na - na... - včera mi bylo málo, dneska je mi moc,
na - na - na... - včera mi bylo málo, dneska je mi moc.

3. Ujel mi vlak před rokem v dubnu, ještě jsem nezmoudřel a už zas blbnu,
jak dopustil jsem to, že život protéká mi mezi prsty,
nevím, věřím, že až se prospím, pochopím, co s tím.
- *: Jó, stále mě to baví, sázet se s osudem,
teď mám v kapse jen poslední kilo,
stále věřím, že ze mě ještě něco bude,
no jo, ale co když už bylo?
- R: Na - na - na... (2x)

VALČÍČEK (NEDVĚDI)

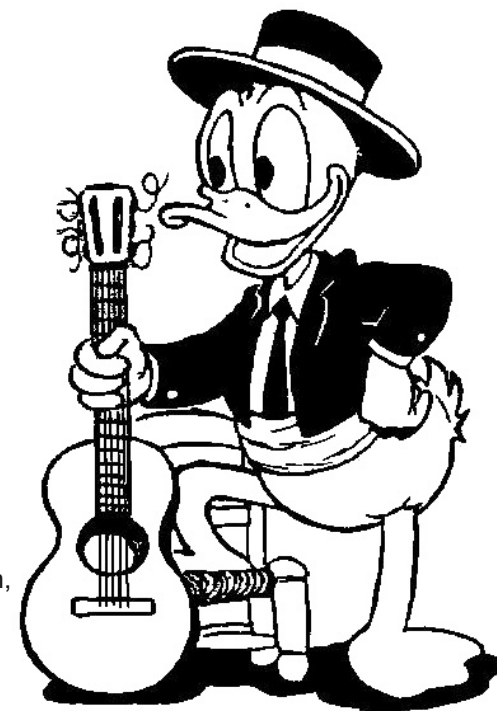
R: Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
Ať ti každé den připomíná,
Toho //: kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
Ať ti každé den připomíná://

1) Kluka jako ty hledám už spoustu let,
Takový trochu trhlý můj já,
Dej mi ruku pojď půjdeme šlapat náš svět,
I když obrovskou práci to dá.

2) Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
Ani já nejsem žádný ideál.
Hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
To je pouto co vede nás dál.

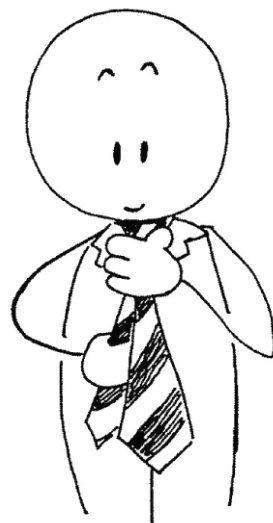
SEDM NÁMOŘNÍKŮ

1. Na tom našem slavném parníku,
bylo nás tam sedm lodníků,
lodníci se jinak neperou,
nežli s kudlou nebo sekerou.
2. První dostal ránu do pupku,
druhý lovil kudlu v žaludku,
třetímu šly zuby na vandr,
čtvrtý přerazil se o klandr,
pátému se stala nehoda,
spadl do lodního záchoda,
šestý dostal ránu přes hubu,
až přeletěl celou palubu.
3. Když jsme proplouvali kanálem,
dostali jsme přes hlavu banánem,
z naší lodi zbyl jen ohořelý trám,
na trám se houpal kapitán,
kapitána spolkla rybička,
a tím končí naše písnička!

BEDNA VOD WHISKY (W. RYVOLA)

1. Dneska už mi fóry ňák nejdou přes pysky,
 stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
 Stojím s dlouhým obojkem jak stájovej pinč,
 tu kravatu, co nosím mi navlík soudce Lynch.

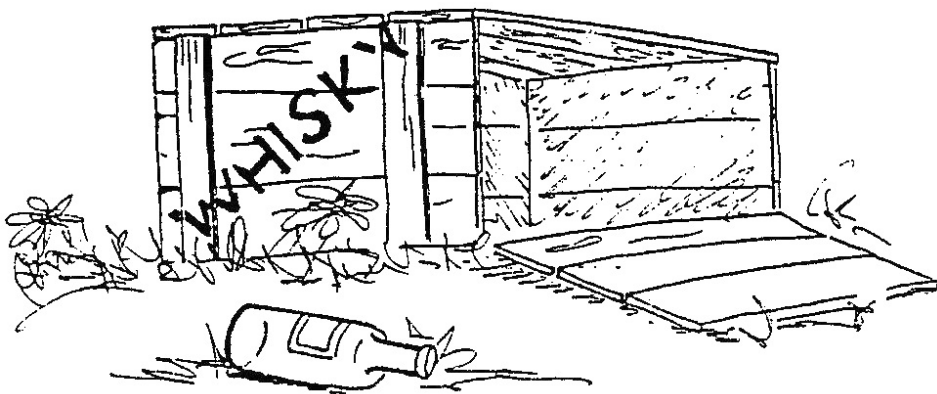

- R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
 Do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl prát,
 nemusel si dneska na týhle bedně stát.
 Mohl by sis v suchu tu svoji whisky pít,
 nemusel si hochu na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zvostane jen dírka mrňavá.
 Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 má to smutnej konec a whisky ani lok.

2. Mít tak všechny bedny
 od whisky vypitý,
 postavil bych malej dům
 na louce ukrytý.
 Postavil bych malej dům
 a z okna koukal ven,
 a chlastal bych tam s Billem
 a chlastal by tam Ben.

R:

OKOŘ

2. Jednoho dne zrána
 roznesla se zpráva,
 že byl Okoř vykraden.
 nikdo neví dodnes,
 kdo to tenkrát vodnes',
 nikdo nebyl dopaden,
 šerif hrál celou noc mariáš
 s bílou paní v kostnici,
 místo aby hlídal, zuřivě jí líbal,
 dostal z toho zimnici.

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
 vroubená je stromama,
 když jdu po ní v létě, samotný na světě,
 sotva pletu nohama,
 na konci té cesty trnitě
 stojí krčma jako hrad,
 tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
 začli sobě notovat.

- R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
 bílá paní šla už dávno spát,
 ta měla ve zvyku dle svého budíku
 o půlnoci chodit strašívát,
 od těch dob, co jsou tam trampové,
 nesmí z hradu pryč,
 a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
 on jí sebral od komnaty klíč.

PODVOD (NEDVĚDI)

1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?
- R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal
jsem s tebou, ti říct, že už ti nezavolám,
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
podved jsem všechno, o čem doma si sníš,
teď je mi to líto.
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

VADÍ - NEVADÍ

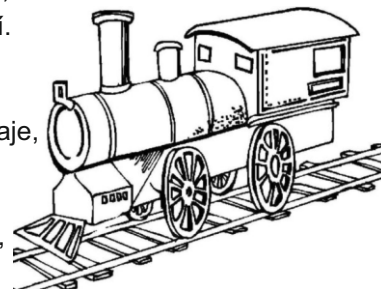
(Svěrák a Uhlíř)

Není nutno, není nutno
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí být smutno,
natož aby se brečelo.
Chceš-li, trap se,
že ti v kapse,
zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády,
tomu já říkám neštěstí.
Nemít prachy ... Nevadí,
nemít srdce ... Vadí,
zažít krachy ... Nevadí,
zažít nudu ... jó to vadí.

ORANŽOVÝ EXPRES

(GREENHORNS)

1. Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj, hej,
už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče už mě veze,
tak good-bye.
2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdářský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.
3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckém vaku šmátrám po lahvi Tokaje,
píseň oranžového vlaku si zpívám do kraje.
4. Už z rodného ranče nevidím komín a stáj, hej,
už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good-bye.

KDYBY TADY BYLA (ŽALMAN)

1. [: Kdyby tady byla taková panenka,
která by mě chtěla:]
[: která by mě chtěla, syna vychovala,
přitom pannou byla:]

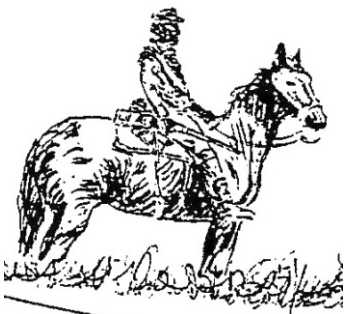

Rec:

"Helou, kam jedeš, tuláku?"
"Nevím."
„Na New York?"
"Nevím."
"Nebo na Nashville?"
"Nevím, mně stačí,
když slyším,
jak ty pražce drncaj'
dúdá-dúdá-dúdá-dúdá ..."

BURÁKY (K.T.O.)

- 1) Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války,
Na polích místo bavlny teď rostou bodláky.
Ve stínu u silnice vidím z Jihu vojáky,
Jak válejí se v trávě a louskaj buráky.
- R: [: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.:]

- 2) Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
Jeho mužstvo v trávě leží, že dál už nemohou,
Plukovník se otočí a koukne do dálky,
jak jeho slavná milice teď louská buráky.

R: [: Hej hou,

- 3) Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
své milenky a ženy zas půjdem políbit.
Pak zeptaj se tě: "Hrdino cos dělal za války ?"
"Já flákal jsem se s kvěrem a louskal buráky."

R: [: Hej hou,

SAMAN (Kabát)

Poslouchám jak v dáli temný bonga zní,
něco tu kolem zavoní, to starej šaman cocu žvejká.
Hodně ví, taky už nikam nespěchá,
namísto nože v ruce má, vyhaslou dýmku, tiše dechá.
Protejká mu tělem celá jeho zem,
opilost mužů a bolest žen, když děti na svět ze tmy přijdou.
Sedí sám a nikdo nemá tolik sil,
aby ho něčím urazil, to jenom pro něj hvězdy vyjdou.
A kdo z nás si může vážně v klidu říct,
že na svý černý duši nemá nic, ten slyší v dálce bonga znít.
Kolikrát se ještě vrátím abych žil, a co jsem nezvlád napravil,
chtěl bych spláchnout jednou rád.

+ 1. dvě sloky

PANENKA (POUTNÍCI)

- 1) Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
Snad houf bílých holubic, nebo jen žal ?
Tak skončil ten prvý, den smáčený krví,
Ani pouťovou panenku nezanechal.

Ref.:

Otevři oči ty uspěchaná, dámo uplakaná
Otevři oči, ta hloupá noc končí,
A mír je mezi náma.

- 2) Už si oblékni šaty i řetězky zlatý,
A umyj se půjdemo na karneval,
A na bílou kůži ti napíšu tuší,
Že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Ref.: Otevři oči ty uspěchaná,

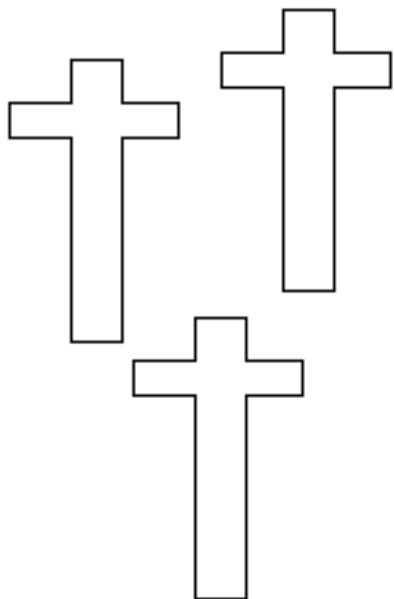
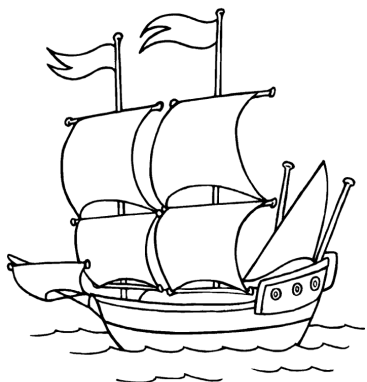

ŠÍPKOVÁ RŮŽENKA

(Jiří SCHELINGER)

1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,
žádný princ tam v lesích ptáky neloví,
ještě spí a spí a spí dívka zakletá,
u lůžka jí planá růže rozkvétá.
- R: To se schválně dětem říká,
aby s důvěrou šly spát, klidně spát,
že se dům probouzí a ta kráska procítá,
zatím spí tam dál, spí tam v růžích.
2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
žádný princ už není, musíš tam jít sám.

TŘI KŘÍŽE (HOP TROP)

1. *Ami G Emi*
Dávám sbohem břehům prokletejm,
Ami G Emi Ami
který v drápech má ďábel sám.
Ami G Emi
Bílou přídí šalupa "My Grave"
Ami G Emi Ami
míří k útesům, který znám.

Ref: *C G Emi*
Jen tři kříže z bílýho kamení
Ami G Emi Ami
někdo do písku poskládal.
C G Emi
Slzy v očích měl a v ruce znavený
Ami G Emi Ami
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen.
Chřestot nožů při kterým přejde smích,
v srdci kámen a jméno Sten.

3. *Ami G Emi*
Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
Ami G Emi Ami
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Ami G Emi
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
Ami G Emi Ami
že jsem falešný karty hrál.

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědomy měl, vedle nich sis klek...

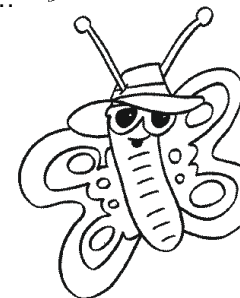
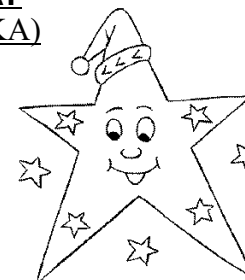
Rec: *C*
Snad se chtěl modlit
G
vím, trestat je lidské,
Emi
ale odpouštět božské
Ami Emi Ami
snad mi tedy Bůh odpustí.

Ref: Jen tři kříže z bílýho kamení

HO HO WATANAY (ŽALMAN LOHONKA)

- D*
1) Spinkej můj maličký,
C D
máš v očích hvězdičky,
C
Dám ti je do vlasů,
G D
tak usínej, tak usínej ...

R: *D*
Ho ho Watanay,
C D
ho ho Watanay,
C
Ho ho Watanay,
G D
Kiokena, Kiokena

- 2) Sladkou vůni nese ti,
noční motýl z perleti,
Vánek ho kolíbá,
už usíná, už usíná ...

R: Ho ho Watanay, ...

- 3) V lukách to zavoní,
rád jezdíš na koni,
Má barvu havraní,
jak uhání, jak uhání ...

R: Ho ho watanay, ...

- 4) V dlani motýl usíná,
hvězdička už zhasíná
Vánek co ji k tobě nes,
až do léta ti odlétá ...

Ref.: Ho ho Watanay, ...

OBLUDA (Hop Trop)

- Ami*
1. Jó, dvěšťě nás tam bylo na brize do Číny
C E
a furt se jenom pilo, až tuhly ledviny,
F G C E
a když už bylo k ránu a všichni pod vobraz,
Ami C G
křik' plavčík na stožáru, a hlásek se mu trás':

R: *C F C F*
Já tady nebudu, já vidím vobludu,
C F C G
já vocaď pryč pudu, jímá mě strach,
C F C F
chyťte tu vobludu, sežere palubu,
C F C E Ami
tohle je vo hubu, ach, ich, och, ach.

2. Má vocas dvěšťě sáhů
a ploutev přes hektar
a zubů plnou hubu,
a rozcvičuje spár
a rozčileně mrká
svým vokem jediným,
a páchne, řve a krká
a z tlamy pouští dým.

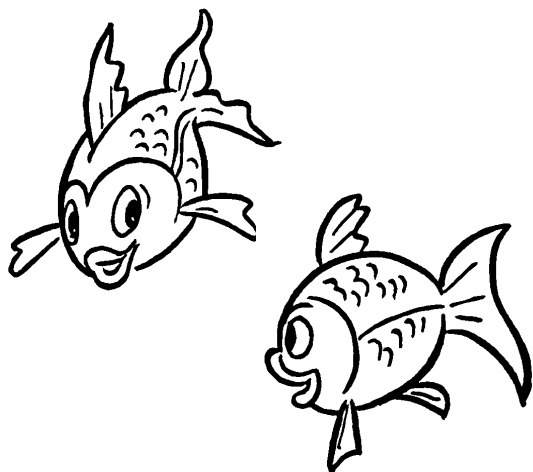
R:

3. Má vocas dvěšťě sáhů
a ploutev přes hektar
a zubů plnou hubu,
a rozcvičuje spár
a rozčileně mrká
svým vokem jediným,
a páchne, řve a krká
a z tlamy pouští dým.

- R:**
4. Náš kormidelník chrabrý
je drsná povaha,
zalehl u zábradlí
a házel flaškama,
když na vobludě
bouchl kanystr vod ginu,
tu přízrak vztekle houkl
a vlítl na brigu.

- R:**
5. Tři stěžně rozlámala
na naší kocábce,
však ztuhla jako skála,
když čuchla k posádce,
pak démon alkoholu
ji srazil v oceán,
my slezli zase dolů
a chlastali jsme dál.

Ami
R: + ach, ich, och, ach ...

PRVNÍ SIGNÁLNÍ (CHINASKI)

1. Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,
 G C Em
 G C Em
 právem se mi budeš tiše smát.
 G C Em
 Jak omluvit si svoji slabost, nenávisť a zlost,
 G C Em
 když za všechno si můžu vlastně sám.

- R: Za spoustu dní, možná za spoustu let,
 Am G C
 až se mi rozední, budu ti vyprávět,
 Am G C
 na první signální, jak jsem vobletěl svět,
 G D
 jak tě to vomámí a nepustí zpět.
 F B Dmi
 Jaký si to uděláš - takový to máš,
 F B Dmi
 jaký si to uděláš - takový to máš.
 Emi G C Em
 2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,
 G C Em
 budu zpívat vampam - tydapam.
 G C Em
 Všechna sláva, polní tráva, ale peníz přijde vhod,
 G C Em
 jak jsem si to udělal, tak to mám.

ZÁTOKA (GREENHORNS)

- 1) V zátoce naší, je celej den stín,
 C F C
 Ami C
 Dneska je tichá, to já dobře vím,
 Ami C
 Kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
 F C G
 Za vodou čekám na lásku svojí.
 2) Poslední dříví jsem na oheň dal,
 I kdyby noci překrásně hřál,
 Já nespím to víš, jak bych si přál,
 Proč jsi mě Hardy na práci vzal.
 3) Už pomalu svítá a krávy jdou pít,
 V sedle zas musím celej den být,
 Proč má tvůj tatík, ach tolika stád,
 Tejden už sháním a nemůžu spát.
 4) Zejtra se vrátím na jižní díl,
 V zátoce naší, tam bude můj cíl,
 Vítr se zdvihá a měsíc jde blíž,
 Zejtra stín zmizí, dobře to víš.

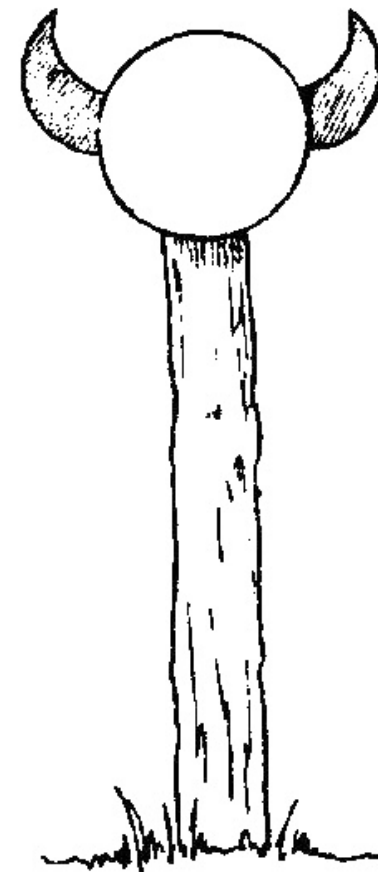

mz: F, B, Dmi F, B, Dmi

- R: Za spoustu dní, možná za
 Ami C G D
 Na na na naaa na na
 Ami C G D
 Na na na naaa na na
 F B Dmi
 Jaký si to uděláš - takový to máš,
 F B Dmi
 jaký si to uděláš - takový to máš.

TULÁCKÝ RÁNO (BRONTOSAURÍ)

- Dmi
 1. Posvátný je mi každý ráno,
 Ami Dmi
 když ze sna budí šumící les
 a když se zvedám s písničkou známou
 Ami Dmi
 a přezky chřestí o skalnatou mez.
 Dmi
 R: Tulácký ráno na kemp se snáší,
 Bb C F
 za chvíli půjdem toulat se dál,
 Dmi
 a vodou z říčky oheň se zhasí,
 Bb C Dmi
 tak zase půjdem toulat se dál.
 2. Posvátný je můj každý večer,
 když oči k ohni vždy vrací se zpět,
 tam mnohý z pánů měl by se kouknout
 a hned by věděl, jakej chcem svět.
 R:
 3. Posvátný je mi každý slovo,
 když lesní moudrost a přírodu zná,
 bobříků sílu a odvahu touhy,
 kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?
 R: 2x

HOJA HOJ (Daniela KOLÁŘOVÁ)

- G C D G
 C G D G
 1. Chceš-li na světě býti převesel
 zvol si nejlepší, ze všech řemesel.
 G C D G
 C G D G
 2. Chceš-li okouzlit dívku nevinou
 staň se vojákem, staň se hrdinou.

- G C
 D7 G
 R: Hoja hoj, hoja hoj
 v králi máme zastání
 G C D7 G
 Hoja hoj, hoja hoj bůh nás zachrání
 G C D7 G
 Hoja hoj, hoja hoj hmoždíře a palcáty
 G C D7 G
 Hoja hoj, hoja hoj holky vokatý.

3. Rány na buben máš-li ve vínku
 nesmíš zaváhat ani vteřinku.
 4. Sláva až přilbu tvoji pozlatí
 stal ses mužem tím co se neztratí.

Ref: 2x

BLUES FOLSOMSKÉ VĚZNICE (M.TUČNÝ)

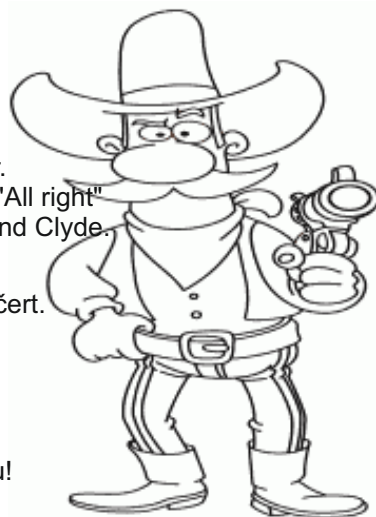
C
Můj děda bejval blázen, texaskej Ahasver,
C7
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér.

F **C**
Ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí,
G7 **C**
a máma mi říkala: Nehraj si s tou pistolí!

Jenže i já byl blázen tak zralej pro malér
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér.
Pak s kapsou vyboulenou chtěl jsem bejt chlap "All right"
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Boonie and Clyde.

Ale udělat banku, to není žádné žert,
sotva jsem do ní vlítnul hned zas vylít' jsem jak čert.
Místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

Ted' okno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folso blues.
Pravdu měla máma, radila: Nechod' s tou holkou!
a taky mně říkala: Nehraj si s tou pistolkou!

STÁNKY (NEDVĚDI)

C **F**
1) U stánek na levnou krásu,
C **F**
Postávaj a smějou se času,
C **G7** **C**
S cigaretou a holkou co nemá kam jít.
Sklencek pár a pár tahů z trávy,
Uteče den jak večerní zprávy,
Neuměj žít a bouřej se a neposlouchej.

F **G**
R: Jen zahlídlí svět, maj na duši vrásky,
C **F**
Tak málo je, málo je lásky,
C **G7** **C**
Ztracená víra, hrozny z vinic neposbírá.

2) U stánek, na levnou krásu,
Postávaj a ze slov a hlasů,
poznávám, jak málo
jsme jim stačili dát.

R: Jen zahlídlí svět, ...

SLAVÍCI Z MADRIDU (W.MATUŠKA)

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami
Lalalalálala lalalalálála, lalalalálála,
lalalalálála lalalalálála, lalalalálála.

Ami **E** **Ami**
Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
E **Ami**
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
E **Ami**
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
E **Ami**
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi **Ami**
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
E **Ami**
nechte mě příjemně snít,
Dmi **Ami**
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E **Ami**
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný,
mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád
do nástrah dívčího klína,
někdo má plotky rád, já si dám sklenici vína.

R: Žízeň je veliká...

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí,
jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí
já si dám sklenici vína.

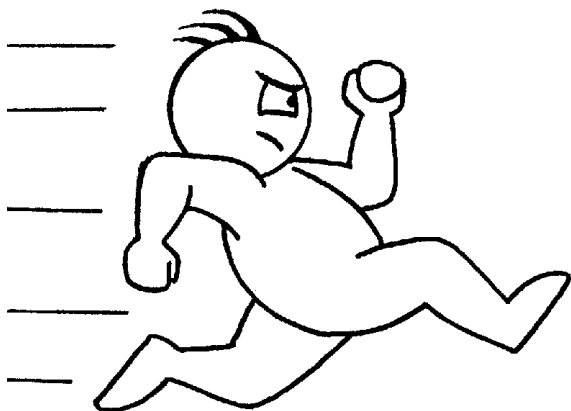
R: Žízeň je veliká...

DĚLÁNÍ (Svěrák a Uhlíř)

C
Když máš srdce zjihlé,
Ami
když máš potíže,
G
Tak dej cihlu k cihle,
Ami
těsto do díže,
Dmi **G**
Upeč třeba chleba,
C **Ami**
postav třeba zeď
Dmi **G**
Žal se krásně vstřebá,
C **Ami**
Začni s tím hned teď,
Dmi **G** **G**
Začni s tím hned teď.
Dmi **G**
Dělání, dělání,
C **Ami**
všechny smutky zahání,
Dmi **G** **C**
Dělání, dělání je lék,
Dmi **G**
Dělání, dělání,
C **Ami**
to nám úsměv zachráni,
Dmi **G** **C**
Dělání, dělání je lék

KDYŽ NEMŮŽEŠ, TAK PŘIDEJ (MIRAI)

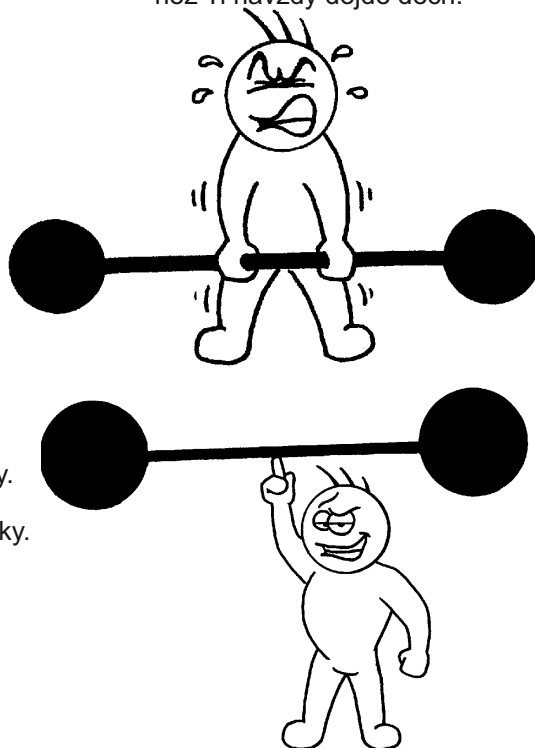
G
Nezvládáš dojet k cíli,
C **G**
odpočíváš každou chvíli.
Občas rád si cestu zkrátíš,
C **G**
sotva vyjdeš, hned se vrátíš.
Emi **D**
Když nemůžeš se hnout
C
zkus se nadechnout.
Je to zvláštní pocit
Emi
být do noci sám.
D
V žilách život teče dál,
C
tak ho přece v sobě nech
D
než Ti navždy dojde dech.

G
R2: Když nemůžeš, tak přidej víc!
Zakřič prostě z plných plic,
Emi
že slovo nejde - neexistuje,
C
slovo nejde - neexistuje
G
Když nemůžeš, tak přidej víc!
Zakřič prostě z plných plic,
Emi **C** **G**
že to dáš, na to máš, že to dáš.

G
S2: Z plánů rychle sejde.
C **G**
Hned máš důvod proč to nejde.
Problém s chůzí, máš v ní zmatky.
C **G**
Vpřed jdeš o krok, ale o dva zpátky.

Emi **D**
R1: Když nemůžeš se hnout

G
R2: Když nemůžeš, tak přidej víc!

ALBATROS (NEDVĚDI)

Hmi

1. Totemy malovaný se sovými křídly
E
a stopou z vlčích drápů
Hmi **D**
a křeslo pro šerifa, to pro jeho vážnost,
A
když se zasedá,
Emi
a hlína bez trávy a z blízky skály kámen,
Hmi
co v kruhu oheň chrání,
G **A**
lampičky na chatách, když prší a je ti smutno,
Hmi
abys' viděl, kam se dát.

3. A starý tepláky a konzervy
a košile a kytary a lásky
a písničky, co neztratily nikdy
moudrost ani klid,
[: chraňte tu nádheru,
vy romantičtí blázní,
už pro to věčný mládí,
ten, kdo si umí hrát,
ten stárnout nemá čas,
a kdo by nechtěl žít? :]

LÁSKA JE JAKO VEČERNICE (Vladimír Mišík)

Ami Ami6 Ami7 Ami

Ami **F** **G** **Ami**
Láska je jako večernice plující černou oblohou,

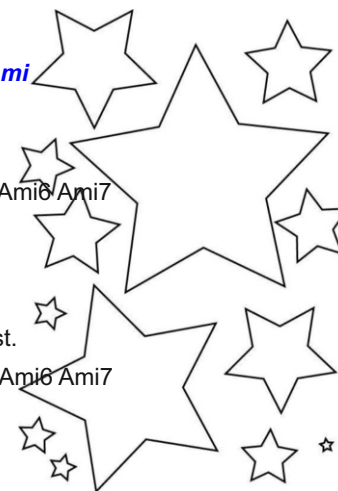
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
F **G** **Ami**
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

R: Instr. C G Ami Ami D D Dmi Emi Ami Ami6 Ami7 Ami Ami6 Ami7

Emi **F** **G** **Ami**
Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

R: Instr. C G Ami Ami D D Dmi Emi Ami Ami6 Ami7 Ami Ami6 Ami7

Emi **F** **G** **Ami**
Láska je jako večernice plující černou oblohou,
naš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
G Ami C G/H Ami C/G D F Ami
mrtví milovat nemohou

SKLÁDANKA (NEDVĚDI)

1) Tak od dneška vím, jak zavíráš oči
 Když pusť ti dávám,
 Jak otáčíš hlavu, všechno už víš,
 To co bych chtěl,
 Snad se mi zdáš nebo nechápu nic,
 Snad jsem jen blázen, co chtěl by víc,
 Ty můj vánku, skládanko hezká,
 Z kouzelných chvil.

2) Do závěsů nutí se den,
 A my máme půlnoc,
 Cítím tvůj dech a trochu se bráním,
 Hladit tě víc,
 Poprvé blízko, blízko tě mám,
 A tvoje tvář je plná stop mých,
 Začnu se bát, jestli to moje rád,
 Ti neublíží

3) A už se mi stýská,
 Pitomej čas, už musím jít
 Uklidím okurky, polštáře,
 Naposledy pusť ti dám,
 Ruce si chvíli nebudu mýt,
 Pel z tvoji kůže nechci si smýt,
 Tak zase zítra,
 Ty můj vánku milovaný.

4) (1. Sloka)
 ...Z kouzelných chvil, milovaná.

PTÁČATA (BRONTOSAURÍ)

1) Na kolejkách stála, za uchem květ,
 Vlasy trávou zavázaný,
 s kytarou na zádech,
 Strun už jen pět, hezký oči uplakaný.

2) Opuštěných ptáčat, plnej je svět,
 Hnízda hledaj, neví co dál.
 Vyšlápali jsme ránem a v neděli zpět,
 Za týden jsem u trati stál.

R: Víš, holky těžší to maj,
 Víš, holky těžší to maj.

3) Říkal jsem jí štítko zatoulaný,
 vždycky smála se a začala hrát,
 o potocích v trávě a o znamení,
 co lidi umějí ze zloby dát.

R: Víš, holky těžší to maj,....

4. = 1.

TISÍC MIL

1. V nohách mám už tisíc mil, stopy deště a vítr smyl
 a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil, má jeden směr a jeden cíl,
 jeden cíl, to malý bílý stavení.

3. Je tam stráž a příkrej sráz, modrá tuň a bobří hráz,
 táta s mámou, kteří věřej' dětskej smů.

4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil
 má jeden směr a jeden cíl,
 jeden cíl,
 ten starej známej bílej dům.

5. V nohách mám už tisíc mil, teď mi zbejvá jen pár chvil,
 cestu znám, a ta se k nám dál nemění.

6. = 2.

7. Koušek dál, a já to vím, uvidím už stoupat dým,
 šikmej štít střechy čnit k nebesům.

8. = 4. + [: jeden cíl, ten starej známej bílej dům ... :]

OBCHODNÍK S DEŠTĚM (Kryštof)

1. Jako vášeň která hasne v kouři, namačkaná bez ostychu. Zástup živočichů,
 jako jas dálkových světél, jako nad talířem večer, mi mizíš.
 A mizíš někde v dávnou, jsi láska co mě škrtí, já na pokraji smrti,
 ve svém paralelním světě, toužím po odvetě a křičím,

R: Slova jsou jen kapky deště a ty voláš ať prším ještě.
 Slova jsou jen kapky deště a ty voláš.
 Slova jsou jen kapky deště a ty voláš ať prším ještě.
 Slova jsou jen kapky deště.

2. Jako touha, sklem co neprorazí, nekonečné břehy. S kufry plných něhy,
 zvu obchodníky s deštěm, chci koupit to tvé ještě a slyším.
 Jak v rozestlaném tichu, za zvuků autoplánů, unáší tě ránům,
 jsi tečka v kalendáři. Co nadosmrti září a křičí.

R: Slova jsou jen ...

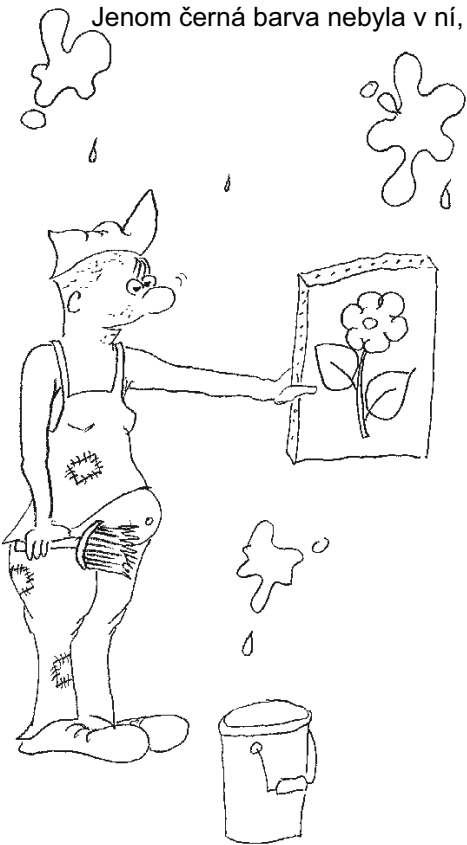

MALÍŘ (Hana HEGEROVÁ)

1) Přišel malíř otrhaný, měl jenom štětce s paletou,
 Kalhoty měl spravovaný a z vojny bundu stoletou
 Pak napnul plátno srolovaný a stvořil řeku včetně panny,
 Pak na malou písťalku, panně z obrázku hrál.

Ref.:

C7 F G C Ami
Uměl jednu píseň malovanou, modrou měla z nebe darovanou,
Dmi G7 C C7
Žlutou měla díky pampeliškám, zelenou ji půjčil vodník sám,
F G7 C Ami
Všechno bylo v písni malované, bílé mléko, třešně natrhané,
Dmi G7 C
Jenom černá barva nebyla v ní, ona špatně zní.

2) Víš jen málo o malířích,
Jsi jen holka bláznivá,
Jeho oči neznají hřích,
A jako kluk se usmívá.
Víš jen málo o malířích,
Však říkáme ti,
Že k vám nezamíří,
Aby na svou písťalku,
Panně z obrázku hrál.

R: Uměl jednu píseň malovanou, ...

3) Chodíš často po výstavách,
A má to důvod v pozadí,
Jsi totiž hrozně nedočkavá,
Kdy se tvůj malíř prosadí,
A pak tě pozve na vernisáž
A ty se od něj nehneš
Jak jeho stráž,
Bude ti na svou pišťalku,
Jen a jen pro tebe hrát.

R: Uměl jednu píseň malovanou, ...

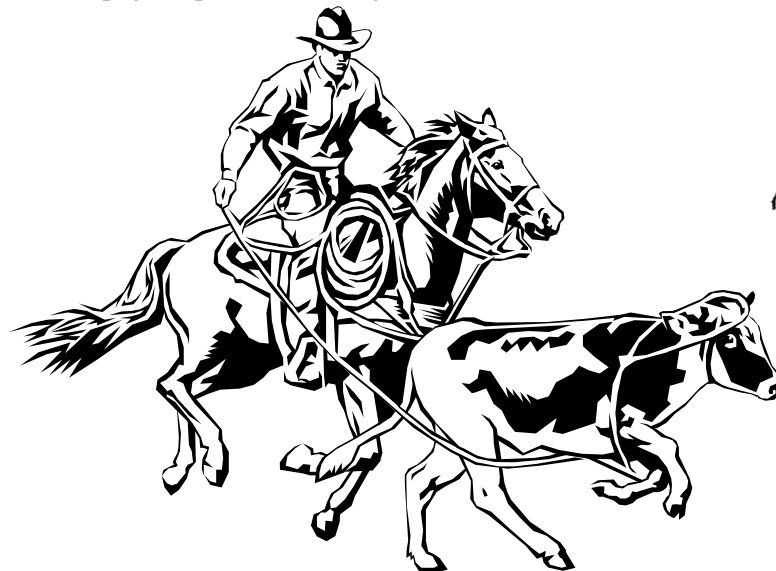
POSLEDNÍ KOVBOJ

1. Snad jsem si zmyšlil odjezd vlaku, měl zpoždění snad sto let,
já měl namířeno k táboráku, co měl se konat naposled,
a místo něj kouř nákladňáků mě v tomhle koutě přivítá,
a louky plný paneláků, skrz který slunce prosvítá.

R: Tak přijíždí poslední kovboj, sombrero vmáčklé do čela,
zchvácená herka líně kráčí, jak by dál nést ho nechtěla,
tak přijíždí poslední kovboj, a nerad vráží do lidí,
tak přijíždí poslední kovboj, a nikdo z vás ho nevidí.

2. Snad jsem si zmýlil čísla vlaků, co odjížděly do mých snů, do prašných cest a do bodláků z mých oblíbených románů, kde slunce z rozedraných mraků tančí na hlavních pistolí, snad jsem si zmýlil čísla vlaků, tohle je jiný údolí.

R: Tak přijíždí poslední kovboj,

BÁJEČNÁ ŽENSKÁ (M. TUČNÝ)

1. Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,
že jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád,
nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.

R: Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
celý den jen tak sedí a popíjejí Chatoneaux du Pappe,
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

2: Nikdy jsem neslyšel: kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,
a já nikdy nezapomněl, abych svoje sliby vyplnil,
a když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.

R: 3. Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk,
jestli jsem vám lhal,
že jsem potkal jednu dívku a tu jsem si za ženu vzal,
zní to jako pohádka z příběhu královny Máb,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.

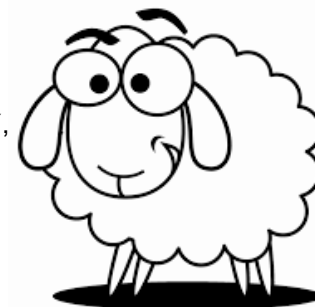
R: Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
celý den jen tak sedí a popíjejí Chatoneaux du Pappe,
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

OVEČKA (Petr NOVÁK)

1) Máš má ovečko dávno spát, i píseň ptáků končí,
Kvůli nám přestal vítr vát, jen můra zirá zvenčí,
Já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
Zas má bílej plášť a v okně je mříž.

R: Máš má ovečko dávno spát a můžeš hrát,
Ty mě můžeš hrát, vždyť přijdou se ptát,
Zítra zas přijdou se ptát,
Jestli ty v mých představách, už mizíš.

2) Máš má ovečko dávno spát,
Dnes máme půlnoc temnou,
Zítra budou nám bláznů lát,
Že ráda snídáš se mnou,
Proč měl bych jim lhát,
že jsem tady sám,
Když tebe mám rád,
když tebe tu mám.

R: Máš má ovečko dávno spát ...

TRPASLIČÍ SVATBA (PLAVCI)

1) V lese, jó v lese na jehličí,
koná se svatba trpasličí,
žádná divná věc to není,
Šmudla už má po vojně a tak se žení.
Malou má ženu, malinkatou,
s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj' telegrámký,
už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

R: Protože láska, láska, láska
v každém srdci klíčí,
protože láskou hoří i to srdce trpasličí
a kdo se v téhle věci jednoduše neopičí,
ten ať se dívá, co se děje v lese na jehličí.

2) Mají tam lásku, jako trámeček,
pláče tchyňka, pláče tchánek,
šťěstíčko přejou mladí, staří,
v papinově hrníčku se maso vaří.
Pijou tam pivo popovický,
(ale jen malý),
Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse,
jedí hrášek s uzeným
a nafouknou se.

R: Protože

ZLATOKOPECKÁ / Severní vítr (SVĚRÁK a UHLÍŘ)

- 1) ^C Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,
^F Jsem chudý, jsem sláb, nemocen.
^C A hlava mě pálí a v modravé dáli,
^F Se leskne a třpytí můj sen.

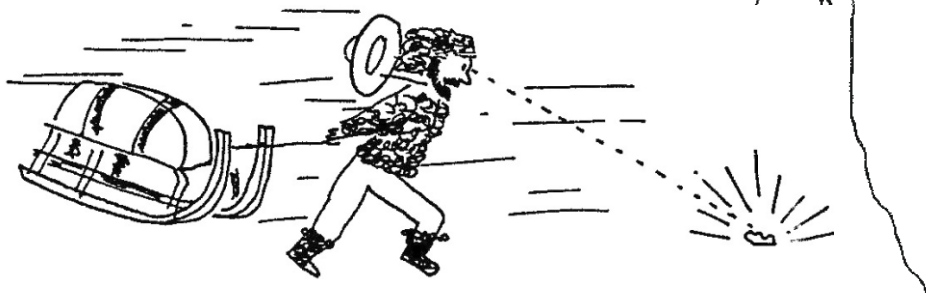
Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
 Tam zbytečně budeš mi psát.
 Sám v dřevěné boudě, sen o zlaté hroudě,
 Já nechám si tisíckrát zdát.

Ref.:

^C Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím,
^F ^C ^G
^C K nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

- 2) Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
 Už slyším je výt blíž a blíž,
 Už mají mou stopu už větří že kopu,
 Svůj hrob a že stloukám si kříž.
 Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén,
 A opustil tvou krásnou tvář,
 Mám plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
 A nad hrobem polární zář.

Ref.: Severní vítr je krutý, ...

NAD STÁDEM KONÍ (BUTY)

^D Nad stádem ^{A4,A} koní
^{Emi} podkovy ^G zvoní, zvoní
^D černý vůz ^A vlečou
^{Emi} a slzy ^G tečou
 a já vo^Dlám:

Tak neplač můj kamaráde
 náhoda je blbec když krade

Je ^D tuhý jak ^A vecka
 a řeka ho zpla^{Emi} ví
 Máme ho ^G rádi
 No tak ^C co
 (no) tak ^G co
 (no) tak ^A co

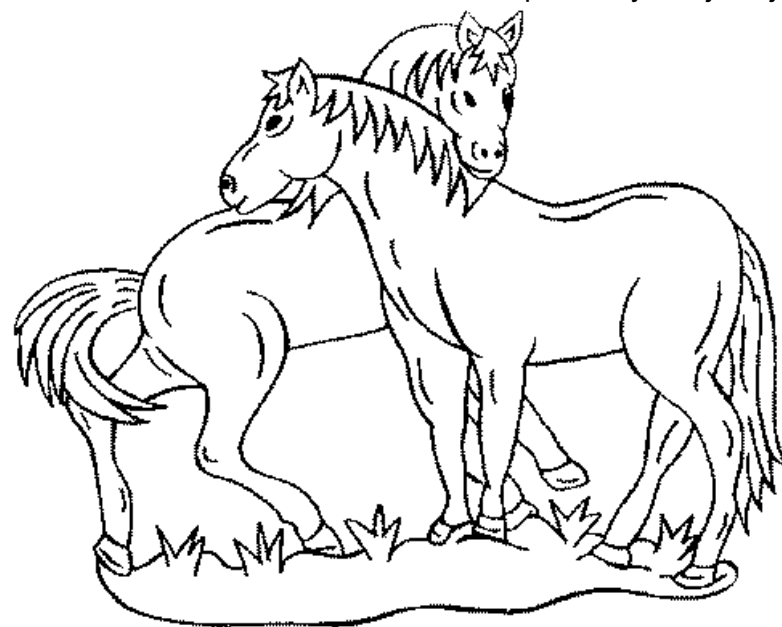
Vždycky si přál
 až bude popel
 i s kytarou, hou
 Vodou ať plavou
 jen žádný hotel
 s křížkem nad hlavou

až najdeš místo, kde je ten pramen
 A kámen co praská. Budeš mít jisto
 Patří sem popel a každá láska
 No tak co
 (no) tak co
 (no) tak co

Nad stádem koní,
 podkovy zvoní zvoní
 černý vůz vlečou a slzy tečou
 a já šeptám

Vysyp ten popel Kamaráde
 do bílé vody vody
 Vyhasnul kotel
 a Náhoda je Štěstí od ^G podkovy

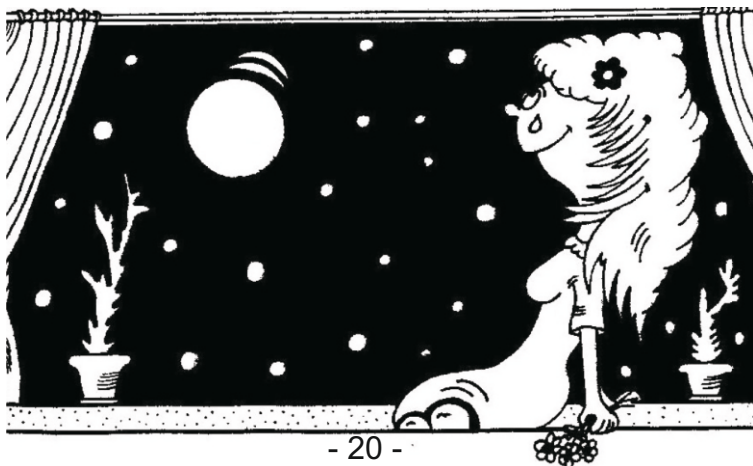
Vysyp ten ^D popel / Heja hej
^A kamará^Gde / Heja hej
 do bílé ^D vody ^A vo^Gdy / Heja hej
 Vyhasnul ^D kotel / Heja hej
 a ^A Náhoda ^{Emi} je / Heja hej
 Štěstí od podko^Gvy / Heja hej

AMERIKA (LUCIE)

Emi

- 1) Nandej mi do hlavy tvý brouky a Bůh nám seber beznaděj.
 V duši zbylo světlo z jedný holky, tak mi teď za to vynadej.
 Zima a promarněný touhy, do vrásek stromů padá déšť.
 Zbejvaj roky asi ne moc dlouhý, do vlasů mi zabroukej pá pa pa pá
 pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá,
- 2) Tvoje oči jenom žhavý tóny, dotek slunce zapadá
 Horkej vítr rozezní mý zvony, do vlasů ti zabrouká pá pa pa pá
 pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá,
- 3) Na obloze křídla tažnejch ptáků, tak už na svý bráchy zavolej.
 Na tváře ti padaj slzy z mraků a Bůh nám sebral beznaděj.
 V duši zbylo světlo z jedný holky, do vrásek stromů padá déšť.
 Poslední dny, hodiny a roky, do vlasů ti zabrouká pá pa pa pá
 pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá, pá pa pa pá,

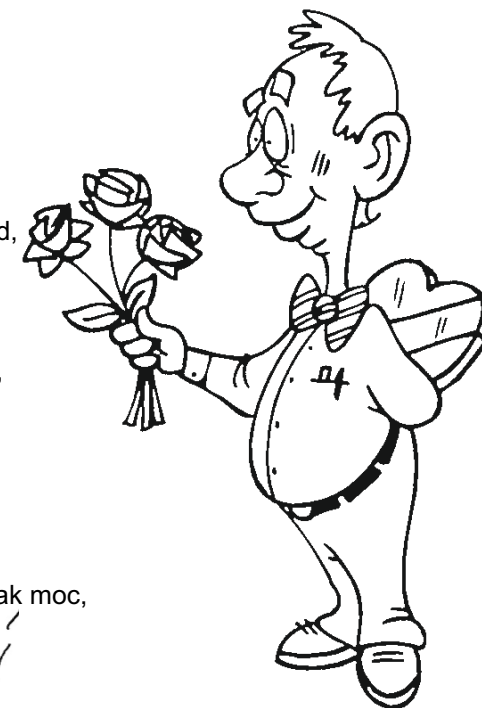
VŠECHNO NEJLEPŠÍ (NEDVĚDI)

E

1. Hádej, proč přišel jsem dneska k vám,
 proč za záda schovávám květ,
 dvakrát jsem dneska si ruce myl,
 abych popřál ti k věnečku let.
2. Nastav pusku a do vázy kytku dej,
 postav na kafe, dva cukry mám rád,
 koupil jsem "Člověče, nezlob se",
 budu do rána bláznit a hrát.
3. Hele, neděkuj, kytky není až zas tak moc,
 to, co uvnitř mám, neumím říct,
 jako kostky je život, jak den a noc,
 věčně střídá se mít-nemít nic.

R: Tak všechno nejlepší, zdraví a tak,
 ať všechno ti jde tak, jak chceš,
 sám nejlíp víš, co se má ti přát,
 a nám stačí, že žiješ, že jseš.

R: E - A - H7 - E
 R: 3x

ČERVENÁ SE LINE ZÁŘE

Červená se line záře,
 červená se line záře,
 oheň, oheň, hřeje ruce, barví tváře.

London's burning, London's burning,
 fetch the engines, fetch the engines.
 Fire fire, fire fire ! Pour on water, pour on water !

DVĚ BÁBY (SPIRITUAL KVINTET)

^C 1) Jak léta jdou, ^F svět pro mě ^C ztrácí glanc,
^{G7} Všichni se rvou a ^F duš ^C dávám všanc,
^F A za pár šestáků ^C vás ^{G7} prodáv ^C věřte mi,
^F já už víc ^C nechci mít ^{G7} domov ^C svůj na zemi!

Ref.:

Čas žádá svý a mě se krátí dech,
 Když před kaplí tu zpívám na schodech,
 Svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,
 Já už víc nechci mít domov svůj na zemi!

2) Po jmění netoužím,
 jsme tu jen nakrátko,
 I sláva je jak dým,
 jak prázdný pozlátko,
 Já koukám do vobлак,
 až anděl kejvne mi,
 Už víc nechci mít
 domov svůj na zemi!

Ref.: Čas žádá svý

3) Říkám Good Bye
 světskému veselí,
 Těm co si užívaj,
 nechci lízt do zělí,
 Jsem hříšná nádoba,
 však spása kyne mi
 Už víc nechci mít
 domov svůj na zemi!

Ref.: Čas žádá svý

4) V určenej čas
 kytara dohraje,
 Zmlkne můj hlas
 na cestě do ráje.
 O tomhle špacíru,
 noc co noc zdá se mi.
 Už víc nechci mít
 domov svůj na zemi!

Ref.: Čas žádá svý

NIAGÁRA (americká lidová)

^D 1) Na břehu Niagary, stojí tulák starý,
^{A7} na svou první lásku vzpomíná.
^D Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,
^{A7} až jim půlnoc spadla do klína.
^D

R: ^{A7} Teskně hučí Niagara, ^D teskně hučí do noci,
^{D7} [:komu vášně v srdci hárá, ^G tomu není pomoci:] ^D ^{A7} ^D

2) Střemhlav do propasti padá proud,
 na něm vidím tebe děvče plout,
 [:škoda že ten přelud krásný nelze obejmout:]

R:

3) Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí
 i ten nejkrásnější jara květ
 i ten kvítek jara vzala Niagára
 a nevrátí jej nikdy zpět.

ČERVENÁ ŘEKA

^D 1) Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
^D a kde ční červený kamení,
^D žije ten, co mi jen srdce ničí,
^D koho já ráda mám k zbláznění.

2) Víím, že lásku jak trám lehce slíbí,
 já ho znám, srdce má dřavý,
 ale já ho chci mít, mně se líbí,
 bez něj žít už mě dál nebaví.

3) Často k nám jezdívá s kytkou růží,
 nejhezčí z kovbojů v okolí,
 vestu má ušitou z hadích kůží,
 bitej pás, na něm pár pistolí.

4) Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
 kdy mu prý už to svý srdce dám,
 ale já odpovím, že čas maří,
 srdce blíž Červený řeky mám.

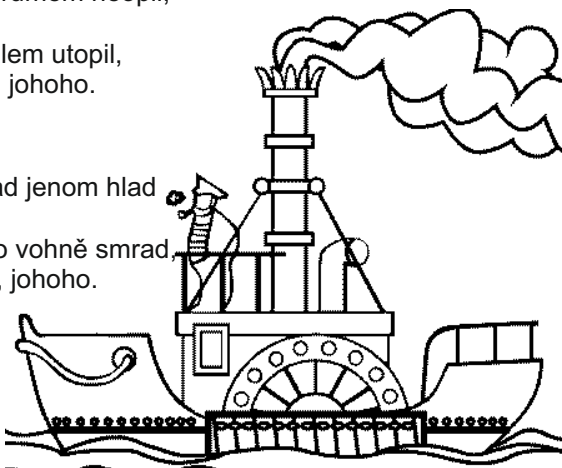
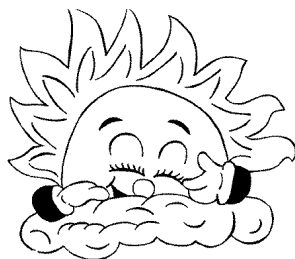
5) = 1) 6) = 2)

7) Když je tma a jdu spát, noc je černá,
 hlavu mám bolavou závratí,
 ale já přesto dál budu věrná,
 dokud sám se zas k nám nevrátí.

HUDSONSKÝ ŠÍFY (Wabi Daněk)

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
jako já, jó jako já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šif když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hod',
ať do pekla se dříve dohrabem,
jo-ho-ho, jo-ho-ho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, jó málo zná,
kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hod', ...
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra,
komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě,
kdo je prostě prima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hod', ... + jo-ho-ho.

POVĚSTE HO VEJŠ (Michal TUČNÝ)

Rec: Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce páliło a před saloonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed popraviště z hrubých klád šerifův pomocník sejmul z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host.
2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl líný a tak trochu dobrodruh.
- *: Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou a že měl country rád a že se uměl smát i vám.
- R: Nad hlavou jen slunce pálí, konec můj nic neoddálí,
do mejh snů se dívám zdáli a do uší mi stále zní tahle píseň poslední.
3. = 1.
4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.
5. = 1.
6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.
- *: Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám, a pak se oženil a pak se usadil a žil.
- R: Nad hlavou jen slunce pálí,
7. = 1.

HVĚZDÁŘ (UDG)

1. Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Každá další vina, odkrývá moji vinu.

Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.

Každá další vina, odkrývá moji vinu.

2x*: Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám

2xR: Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,

prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.

2x*: Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.

Mezihra: D A Emi G D A Emi G

2. Na chodbách v bludných kruzích zářivka vyhasíná,

já ti do infuzí chci přilít trochu vína.

Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,

s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.

2x*: Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.

2xR: Jak luna mizíš s nocí v bělostných šatech pro nemocné,

prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne.

*: Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

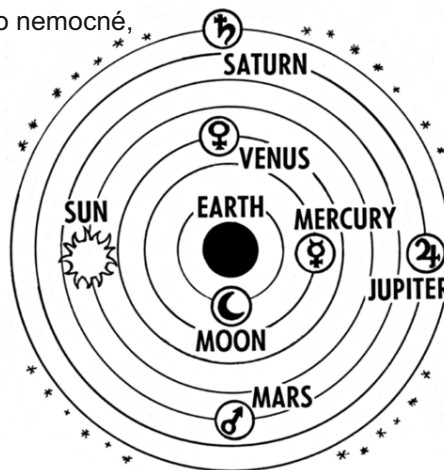
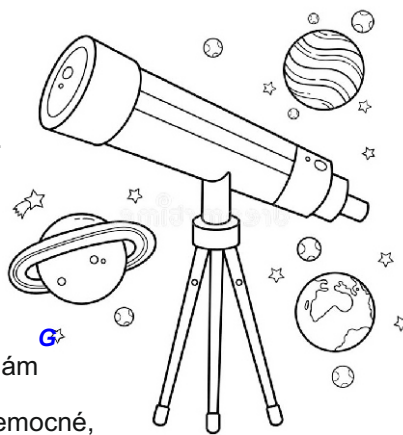
Od vlků odraná hvězdáře Giordána...

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

Od vlků odraná hvězdáře Giordána...

Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.

Od vlků odraná hvězdáře Giordána... opouštíš.

CESTA (KRYŠTOF a Tomáš KLUS)

- 1) Tou cestou,
tím směrem prý bych se dávno měl dát.
Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají,
Kus něhy ti za nehty slíbí a dají
2. Víc síly se prát,
na dně víc dávat než brát.
A i když se vleče a je schůdná jen v kleče
Donutí přestat se zbytečně ptát.

RŮŽE Z PAPIRU (NEDVĚDI)

- 1) Do tvých očí jsem se zbláznil
a teď nemám nemám klid,
hlava třeští, asi tě mám rád.
Stále někdo říká, vzbud' se, věčně trhá nit,
Studenou sprchu měl bych si dát.
- R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis jí do vlasů, kde hladívám tě já,
v tomhle smutném světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.
- 2) Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš.
Možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.
- 2x R:

- R: Jestli se blížím k cíli
Kolik zbývá víry, kam zvou
Svodidla, co po tmě mi lžou?
Zda couvám zpátky
A plýtvám řádky, co řvou
Že už mi doma neotevrou
3. Nebo jít s proudem
Na lusknutí prstu
se začít hned smát,
Mít svůj chodník slávy
a před sebou davy
A přes zkroucená záda
být součástí stáda
4. Ale zpívat a hrát,
kotníky líbat, a stát
Na křídlech všech slavíků,
a vlastně už ze zvyku
Přestat se zbytečně ptát
- R: (2x)

KOMETA (Jaromír NOHAVICA)

- Ami**
1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi G7 C E7
 zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,
 my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami Dmi G7 C

R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit, nejde se,
Ami Dmi E E7 Ami
 o lásce, o zradě, o světě a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

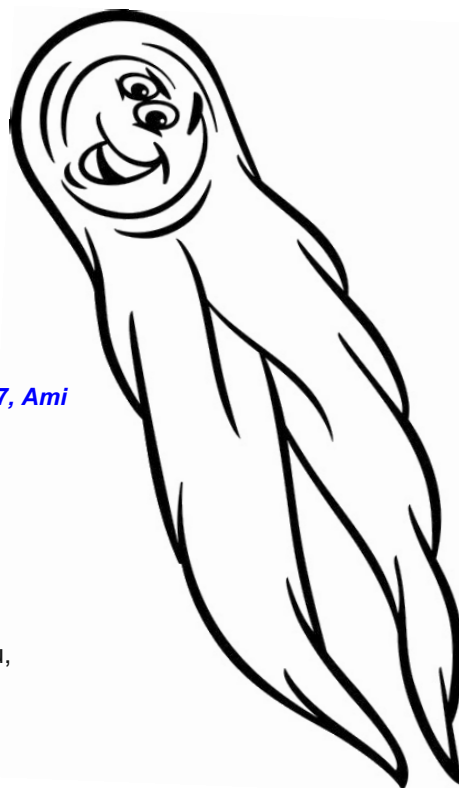
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
 pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
 hledal, až našel v hvězdářských triedrech,
 tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvážná tajemství přírody,
 že jenom z člověka člověk se narodí,
 že kořen s větvemi ve strom se spojuje
 a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ... **Ami, Dmi, G7, C, Ami, Dmi, E, E7, Ami**

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf,
 zpod rukou umělce, který už nežije,
 šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
 marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru,
 stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
 až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
 my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese,

HOLUBÍ DŮM (Jiří SCHELINGER)

1. **Emi** Zpí v^Dám **C**ptákům a **H**zvlášt' holubům **Emi**
Emi stá^Dval v **C**údolí **H**mém starý **Emi** dům
Gptá^Dků **G**houf zalétal^D ke krovům **G**
Emi měl **D**jsem **C**rád holubích **H**křídel šum **Emi**
2. Vlídna dívka jim házela hrách,
 mávání perutí víří prach,
 ptáci krouží a neznají strach,
 měl jsem rád starý dům jeho práh.
- R: Hledám **C**dům holubí^D
 kdopak **G**z vás cestu **Emi**ví
 míval **Ami**stáj roube^Dnou bílý štít^G
 kde je **C**dům holubí **D**a ta **G**dívka kde **Emi**spí
 vždyť to **Ami**ví že jsem **H**chtěl pro ni **Emi**žít
3. Sdílný déšť vypráší okapům, bláhový kdo
 hledá tenhle dům, odrůstáš chlapeckým
 střevícům, neslyšíš holubích křídel šum.
4. Nabízej úplatou cokoli nepojíš cukrových
 homolí, můžeš mít třeba zrak sokolí,
 nespatriš ztracené údolí.

PROTESTSONG (Daniel LANDA)

F **Ami** **F** **C**
 S bezmocí otroků pouta schovává občan svobodný, klopí zrak k zemi
F **Ami** **F** **C**
 A ještě pálí jizva krvavá, oči se otevírají s obtížemi.
F **Ami** **F** **C**
 V zajetí předsudků láska uvažá, hledáme rozdílné namísto sjednocení.
F **Ami** **F** **C**
 Vlastní tíha zas nás dopadá, je tolik smutných očí v té naší zemi.
F **Ami** **F** **C**
 Hledajíc protivníka stavíme barikády, viníme ostatní, sami tak čistí.
F **Ami** **F** **C**
 Co všechno dáme za naše kamarády? Kteří to vlastně jsou? Nejsme si jistí.
C
 R: Král je klaun a klaun je králem, pískot nese se znuděným sálem.
G
 A tak pýcha vládne sama mase, nežijeme, přežíváme, popereme se tu zase.
Dmi **Ami**
 Ze lva se stal pejsek na řetězu, slintá, čeká na odměnu od vítězů.
C
 Král je klaun . . .

Je všechno v pořádku v tom našem okolí, pod teplou peřinou dobře se chrní.
 Co bolí druhé, nás přece nebolí. Tak zbylo z růží jenom trní.
 R: Král je klaun a klaun je králem,